

ÇANAKKALE'DE YAZILAN DESTAN

Anafartalar'da, Conkbayırı'nda destanlaşan,
On beşlik kınalı kuzulardı ölüme koşan,
“Allah, Allah!” nidalarıyla er meydanında coşan,
Yüz binler kara toprağın bağına dizildi Çanakkale'de.

Taarruzu değil ölmeyi emretti Büyük Kumandan,
Cennetini hazırlamıştı onlara Yüce Yaradan,
Vatan için geçtiler babadan, yârdan, anadan,
Yurduma göz dikenlere mezar kazıldı Çanakkale'de.

Yedi düvele karşı verildi bu şanlı mücadele,
Bu bir destan; anlatılmaz, sığmaz hiçbir hayale,
Geçilmemeliydi, geçilmedi zira bu “son kale”,
Düşmanın kirli emelleri bozuldu Çanakkale'de.

Dayanmaz yürekler, dinmez anaların gözyaşı,
Gönderdi yavrusunu cepheye, bastı bağına taşı,
İmanıyla omuzladı mermiyi Seyit Onbaşı,
Cennet vatanımın kaderi çizildi Çanakkale'de.

Kiminin eşi dul, evladı yetim kaldı ardında,
Kiminin ocağı tütmez oldu yurdunda,
İstiklali için Allah yolunda, vatan uğrunda,
Şehadete erip Hakk'a yürümek güzeldi Çanakkale'de.

Göklerden mermi yağıyordu, ortalık kızıl ateş,
Doğacaktı elbet bir gün Çanakkale semalarına güneş,
Bu kahramanlar ki âdeta “Bedr'in arslanları”na eş,
Koca yürekli Mehmetlerle düşman ezildi Çanakkale'de.

Gidip de dönülmeyen yerdin Çanakkale dedikleri,
Bir tas hoşaf ile bir dilim kuru ekmekti yedikleri,
Mehmet'im yalın ayak cephede, yol gözler sevdikleri,
Yaşlar gözlerden yüreklere süzüldü Çanakkale'de.

Kurtuldu vatanım, Yozgatlı Kınalı Hasanların canıyla,
Sulandı her kârışı, Bigalı Mehmet Çavuşların kanıyla,
Dalgalandı al bayrağım, nice Mehmetlerin sarsılmaz imanıyla,
Türk'ün şanlı tarihi yeniden yazıldı Çanakkale'de.